

Bencsik János
országgyűlési képviselő
Fidesz-frakció

Tisztelt Képviselő Úr!

Tiszteletünk jeléül, egyben a szolidaritás reményében fogadja szeretettel II. János-Ádám-nak, Liechtenstein hercegének munkáját, amelyet Gloria Victis Közhasznú Alapítványunk az elmúlt hónapokban fordított magyarra. A könyvet eljuttatjuk a köztársasági elnök úrnak, a miniszterelnök úrnak, a házelnök és alelnök uraknak, valamint minden országgyűlési képviselőnek az utódpárt tagjainak kivételével. Tesszük mindezt azért, mert

– a kortárs államférfi műve, amely egyebek mellett a harmadik évezred államának ideális alkotmánytervezetét mutatja be, joggal tarthat érdeklődésre számot,

– a herceg, aki ebben a munkájában is utal a világkommunizmus bűneire, azon kevés, nemzetközi hírű politikus egyike, aki szép szavak mellett egy jelképes összeggel is hajlandó volt támogatni alapítványunkat, amelyet 2005 áprilisában a **még mindig virulens és cinikus kettős mérce ellenében** hívtunk életre,

– a könyv kvintesszenciája az a gondolat, amit mi, meggyőződéses bázisdemokratákként immáron hat éve hirdetünk és gyakorolunk: *„A demokráciának a település szintjéről fölfelé történő gyarapodása döntő erővel bír a tekintetben, hogy a demokratikus jogállam képes-e politikailag stabil maradni”*,

– kétségbeejtő anyagi gondjainkon ily módon szeretnénk enyhíteni.

Öt évvel ezelőtt, az akkori politikai kurzus gáncsoskodásai ellenére mindent megtettünk azért, hogy emlékhelyünk a főváros határában, a forradalom 50. évfordulójára közadakozásból elkészülhessen. Állami támogatás híján igyekeztünk kapcsolatokat teremteni és pártfogókra szert tenni abban a szilárd reményben, hogy belátható időn belül polgári kormányunk lesz, amely segíti majd célkitűzéseinket. 2500 levelet küldtünk szét a nagyvilágba, előadóesteket és köztéri gyűjtéseket szerveztünk. Balczó Andrástól Kubik Annáig sportoló és művész barátaink egész hada volt segítségünkre. Ösztönzésükre honfitársaink ezreitől kaptunk kisebb-nagyobb adományokat. Igyekezetünk nem volt hiábavaló: 2006. október 21-én történelmi egyházaink püspökei megáldhatták **a világ első olyan emlékhelyét, amely a kommunizmus 100 milliónyi mártírjára emlékeztet**. Az avatóünnepség fővédnöke Orbán Viktor miniszterelnök úr volt.

Hogy Gloria Victis Emlékhelyünk üzenetét a külföld számára is nyomatékosítsuk, az emlékmű hátoldalára anyanyelvünkön kívül angolul és németül is felvésettük kivonatolva az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének 1481/2006 számú, újkori történelmünk megítélésében mérföldkönek számító, *A totalitárius kommunista rezsimiek által elkövetett bűnök nemzetközi elítélésének szükségessége* című határozatát. Ezzel szinte a „szakmát” is

megelőzve elsőként reagáltunk e fontos rezolúcióra. (A szöveg 1,5 millió forintba kerülő bevésésének támogatását megdöbbenésünkre Brüsszel elutasította.) Az átadónépszerűsége a két szónok a határozat két szellemi atyja, a svéd Göran Lindblad és a bolgár Lacsezár Tos-ev volt. Egy kívülálló nem is gondolná, hogy a két jeles vendég látogatásának megszervezése mennyi energiánkat kötötte le! Repülőjegyüket, szállodaköltségüket és a kényeztetésükkel járó kiadásokat kuratóriumi tagjaink saját zsebből fizették. (Idén a Nemzeti Civil Alaptól közhasznú alapítványként 103 000 Ft támogatást kaptunk.) Vendégeink kijelentése, mely szerint „*alapítványi munkánk az alulról történő építkezés iskolapéldája*”, erkölcsi gyógyír volt anyagi gondjainkra. A titkárunk birtokára 2007 márciusában felvett jelzáloghitel **havi 145 000 Ft-os** törlesztése ugyanis már akkor egyre nagyobb gondot okozott. Az emlékhely maga kb. 30 millió forintba került, ennek kétharmadát sikerült közadakozásból összegyűjtenünk. **A 10 millió forintnyi különbözetet azonban fojtogató adósság formájában görgetjük magunk előtt.**

A pénzügyi mizéria közepette elégtételül szolgál, hogy emlékhelyünk az elmúlt években zarándokhellyé nőtte ki magát. A minap az Ukránok Világkongresszusának kanadai elnöke helyezte el koszorúját a Holodomor-emlékkőnél, augusztus 23-án pedig a hírhedt Molotov–Ribbentrop paktumra emlékeztető, s már két évvel ezelőtt felavatott táblánknál Rétvári Bence államtitkár úr tartott emlékbeszédet – amelyet azonban kérésünk ellenére a média nem harangozott be, s utólag sem reflektált. A központi megemlékezés helyszíne kizárólag a Terror Háza volt. Természetesen nem a didaktikailag kitűnő kiállításokat és nívós konferenciákat szervező intézet elsőbbségét kívánjuk megkérdőjelezni, de június 10-én, amikor Luxemburgban a magyar elnökletű Európai Unió Tanácsának ülésén ajánlás született arra vonatkozóan, hogy a jövőben Európa-szerte augusztus 23-a, a hírhedt Molotov–Ribbentrop paktum évfordulója legyen a diktatúrák emléknapja, joggal reméltük, hogy Gloria Victis Emlékhelyünk szolgálhat majd a központi megemlékezésnek legalább egyik kulisszájául. Navracsics Tibor miniszterelnök-helyettes úrral folytatott ez irányú rövid Parlament-beli konzultációnk ezen reményünket csak erősítette. Ugyanakkor megrökönyödtünk Balogh András MSZP-alelnök minapi kijelentésén, mely szerint pártja nem ért egyet azzal, hogy augusztus 23-án a náciizmus és kommunizmus bűneiről együttesen emlékezzenek meg.

Az elmúlt öt évben egy ízben érezhettük úgy, hogy erőfeszítéseinket megbecsülik, és munkánkra odafigyelnek (lásd brüsszeli beszámoló). Ügyünknek a hazai hivatalos körök általi ignorálása mérhetetlen szomorúsággal tölt el bennünket. Kétségbeesésünk immáron odáig fajult, hogy forradalmunk és szabadságharcunk 55., egyben emlékhelyünk 5. évfordulójának évében népképviselői szentélyünk kapuján kell dörömbölnünk pénzbeli és erkölcsi természetű segítségért, különben eddigi eredményeink a feledés homályába vesznek, a felvállalt felvilágosító munkát pedig nem tudjuk folytatni. Márpedig a kommunizmus 100 milliónyi áldozata előtt tisztelgő emlékhelyünket azért hívtuk emberfeletti munkával első-

ként a világon életre – hét hónappal a washingtoni, hasonló témakörű emlékmű előtt! –, hogy az szabadságharcosainknak elégtételül szolgáljon, egész Európának példát mutasson, emlékűnnepeégeivel pedig fiataljainkat nevelje!

Ezúton kérjük tisztelettel országgyűlésünk elnök urát, alelnök urait s valamennyi, levelünkkel megszólított képviselőjét Önnel az élen, hogy az **október 21-én 15.30-kor** kezdődő ünnepegeünkre szíveskedjenek elfáradni, így növelve ázsióját '56-os csömöri ünnepegeünknak, és demonstrálva egységeét az értékrendbeli különbségek ellenére is homogén antikommunista tábornak!

Továbbá bátorkodunk hangot adni azon meggyőződésünknak, hogy hazánknek előnyére válna, ha alapítványunk 2012 tavaszán Csömörön – akár a Terror Házával együttműködve – nemzetközi konferenciát tarthatna *Az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének 1481/2006 számú határozata – eredmények és további teendők* címmel. Ez a szimpózium nem csak 1956 népének katalizátor szerepét domborítaná ki a mai megtisztulási folyamatban, hanem a választópolgárok kezdeményezésének teret adva azoknak a tömegeknek is üzenne a Baltikumtól az Otrantói-szorosig, amelyek ugyanúgy óhajtják a megújhodást, mint mi.

Kérjük szépen a Képviselő Urat, hogy a Parlamentben a fentiek szellemében szíveskedjen ügyünk szószólójaként azon lenni, hogy „*odafent, az állam csúcsán is megtegyenek mindent azért, hogy a demokratikus jogállamnak ezen alulról jövő építkezése szabadon kibontakozhasson*” – amint az a mellékelt könyv hátsó borítóján olvasható.

Köszönvén a figyelmet, tisztelettel kérjük, hogy lehetőségeinek megfelelően szíveskedjen a könyv kiadásához hozzájárulni! Szeretettel kívánjuk a legjobbakat. Kérdés esetén úgy e-mailen, mint telefonon készséggel állunk szolgálatára.

2011. szeptember 12.

Dr. Marinovich Endre kurátor
Mátyás Sándor alapítványi elnök nevében is

Gloria Victis Közhasznú Alapítvány
+36 20 4444 200 • marinovich.endre@kkfk.bgf.hu • <http://gloriavictis.hu>

Az 1481/2006-os számú határozat (kivonat)

2. A kommunista önkényuralmi rendszereket, amelyek a múlt században Közép- és Kelet-Európában voltak jelen, és továbbra is léteznek a világ több országában, kivétel nélkül az emberi jogok tömeges megsértése jellemezte. Ezek a jogsértések, amelyeknek formái az egyes kultúrák, országok és történelmi korszakok szerint változtak, egyebek közt gyilkosságokat, egyéni vagy kollektív kivégzéseket, koncentrációs táborokban bekövetkezett elhalálozásokat, éhhalált, az elhurcolás, a kínzás, a kényszermunka és egyéb, közösség ellen alkalmazott fizikai kényszer hatására bekövetkezett halálesteket, etnikai és vallási okokból folytatott üldözést, a lelkiismereti, a gondolatati és kifejezési szabadság, illetve a sajtószabadság megsértését jelentették, a politikai pluralizmus hiánya mellett.

3. A közép- és kelet-európai kommunista önkényuralmi rendszerek bukását nem követte sem átfogó és mélyreható nemzetközi kutatás, sem pedig vita az önkényuralmi rendszerek által elkövetett bűntettekről. Ezen kívül a nemzetközi közösség nem ítélte el ezeket a bűntetteket, mint ahogy azt a nemzetiszocializmus (nácizmus) által elkövetett borzasztó bűntettek esetében megtette.

12. Mindezek alapján a Parlamenti Közgyűlés határozottan elítéli a kommunista önkényuralmi rendszerek által elkövetett, az emberi jogokat súlyosan sértő tetteket, és tisztelettel adózik az áldozatoknak.

A Gloria Victis Alapítvány Brüsszelben

Gloria Victis Alapítványunk európai néppárti meghívásra 2009. március 18-án Brüsszelben két fél-fél napos konferencián vett részt. Engem ért az a megtiszteltetés, hogy a Tőkés László szervezte *Szembenézés a kommunista múlttal* ill. a cseh kezdeményezésre *Európa lelkiismerete és a totalitárius kommunizmus gatzettei húsz év távlatából* címmel lebonyolított előadás-sorozaton képviselhettem kuratóriumunkat.

Tőkés a délelőtti programot lezáró sajtótájékoztatón érthetetlennek nevezte azt a fajta kettős magatartást, amely a kommunizmus és a nácizmus megítélésével kapcsolatban tapasztalható. A nagyváradi püspök-politikus így fogalmazott: „Mintha volnának másodrangú áldozatok. Ugyanaz a gyűlölet hevítette az osztályellenséget megsemmisíteni szándékozókat, mint a faji alapon gyűlölködőket. Nem volt finomabb a Gulág világában elpusztulni, mint a holokauszt áldozatává válni.”

Késő délután lehetőséget kaptam arra, hogy a zsúfolásig megtelt auditóriumban német nyelven felhívjam a nemzetközi publikum figyelmét csömöri ügyünkre: *„Hölgyeim és Uraim! Megtisztelve érzem magam, hogy szót kaphatok ezen az izgalmas eszmecserén. Mátyás Sándor vagyok, a magyarországi Gloria Victis Alapítvány elnöke. Szervezetünk 2006 októberében, az 1956-os forradalom 50. évfordulója alkalmából, elsőként a világon hozott létre egy emlékhelyet a kommunizmus 100 milliónyi áldozatának a tiszteletére. 2008 őszén az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének 1481/2006 számú, A totalitárius kommunista rezsimek által elkövetett bűnök nemzetközi elítélésének szükségessége című határozatát kivonatolva, három nyelven emlékhelyünkön köbe vésettük. A bevéssett szöveg ünnepélyes átadásán a főszónok a határozat egyik szellemi atyja, Lacsezár Tosev úr, a Bolgár Egyesült Demokratikus Erők tagja volt, akit örömmel fedeztem fel az imént a hallgatóság soraiban. „Historia est magistra vitae” – hallhattuk az egyik referátumban a római filozófus bölcséletét. Kontinensünk történelme azonban csak úgy válhat virágzó Európát építő igyekezetünk tanítómesterévé, ha azt őszintén és tisztességesen analizáljuk. Holmi kettős mércének itt helye nincs! Hölgyeim és Uraim! Van szerencsém bejelenteni, hogy alapítványunk a mellettem ülő Szöör Anna kolleganő vezette Október 23. Bizottság Alapítvánnyal karöltve, a Prágai Nyilatkozat 9. pontjának szellemében, ez év augusztus 23-án, a hírhedt Molotov–Ribbentrop paktum 70. évfordulóján, emlékeztető szándékkal egy táblát fog elhelyezni a Budapest melletti Csömör Gloria Victis Emlékhelyén. Európa lelki megújódását szolgálja, ha ez a megemlékezés nemzetközi jelleget ölthetne. Augusztus 23-án szeretettel látjuk kedves Mindnyájukat! Felvilágosító munkánkban a Tőkés püspök úr által a délután folyamán említett kanti kategorikus imperatívuszt tekintjük iránypontnak: Cselekedj úgy, hogy akaratod maximája, egyúttal mindenkor egyetemes törvényhozás elvéül is szolgálhasson! Köszönöm szíves figyelmüket.”*